

دریچه

استغای دبیر جشنواره هنرهای تجسمی فجر پذیرفته نشد

● به گزارش روابطعمومی دوازدهمین جشنواره هنرهای تجسمی فجر، هادی مظفری، رئیس شورای سیاست‌گذاری دوازدهمین جشنواره هنرهای تجسمی فجر، با استغای ابراهیم حقیقی، دبیر جشنواره موافقت نکرد و گفت: با درک شرایط و دغدغه ایشان به سبب همراهی با جان‌باختن هم‌وطن عزیز در سانحه هوایی، باید بگویم که این روزها همه ما عزادار و سوگواریم. وقتی مصیبتی حادث می‌شود، حضور بزرگان یک قوم، التیامی است بر مصیبت وارده و امروز به حضور استاد حقیقی و بزرگان هنر این کشور، اعم از دبیران و داوران عزیز، بیش از همیشه نیازمندیم تا مرهمی باشند بر داغ سترگ و اندوه همگی‌مان. ازهمین‌رو استغای دبیر جشنواره هنرهای تجسمی فجر پذیرفته نمی‌شود. مظفری با بیان اینکه تاکنون تعداد زیادی از هنرمندان کشور در سایت جشنواره ثبت‌نام کرده و آثار خود را بارگذاری کرده‌اند، گفت: جشنواره هنرهای تجسمی فجر به‌عنوان جشنواره‌ای ملی و رسمی، خود را امتاندار آثار هنرمندان می‌داند و جشنواره را با توجه به اقتضا فضای عمومی کشور به نحوی مناسب برگزار خواهد کرد. بر اساس آیین‌نامه جشنواره هنرهای تجسمی فجر، تصمیم‌گیری در موارد ویژه برعهده شورای سیاست‌گذاری است و با توجه به شرایط پیش‌آمده، در روزهای آتی، این شورا جلسه‌ای را برای تصمیم‌گیری درباره زمان و مکان دقیق این رویداد، تشکیل خواهد داد.

اسپایک لی رئیس داوران جشنواره فیلم کن ۲۰۲۰ شد

● مسئولان جشنواره فیلم کن اعلام کردند اسپایک لی، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس آمریکایی، ریاست هیئت داوران بخش مسابقه اصلی هفتادوسومین دوره این جشنواره را برعهده خواهد داشت. این کارگردان نام خود را به این ترتیب به‌عنوان نخستین آمریکایی آفریقایی‌تبار در جشنواره کن برخوردار است و نخستین‌بار در سال ۱۹۸۶ با فیلم «او آن را خواهد داشت» در بخش دو هفته کارگردانان برنده جایزه شد. فیلم دیگر لی، «کار درست را انجام بده»، در سال ۱۹۸۹ به بخش مسابقه کن راه یافت و در این مدت هفت فیلم وی در کن حضور یافت. تریلر «کولاکسس کلان سیاه‌پوست»، جدیدترین فیلم وی، سال پیش در این رویداد سینمایی به نمایش درآمد و جایزه بزرگ کن را برد. این فیلم موفق به کسب جایزه اسکار بهترین فیلم‌نامه اقتباسی شد. سال پیش آلدنرد گونزالس ایناریتو، کارگردان مکزیکی، در این سمت جای داشت و فیلم کره‌ای «انگل» یا «پارزیت» را به‌عنوان برنده جایزه نخل طلای ۲۰۱۹ این جشنواره انتخاب کرد.

جواد طوسی

وقتی در تقویم کلیشه‌ای تاریخ می‌خواهند ایام سپری‌شده را در سالیان و دهه‌های بعد در حوزه‌های رسانه‌ای مرور کنند، می‌گویند فلان سال قبل در چنین روزی این اتفاق افتاد. با هفته تلخ و اندوهباری که پشت سر گذاشتیم، چه بسا نسل‌های بعد به صرافت بیفتند و بخشی از تقویم تاریخ خود را به این هفته خاکستری و رخدادهای مهمش اختصاص دهند. آن زمان ما نیستیم تا بگویم، چه واقعیعی را شاهد بودیم. صادقانه می‌گویم، چنین روزهایی را تصور نمی‌کردم. روزهایی که مرز اسطوره‌شدن و مورد غضب قرارگرفتن از سوی نسل‌ها و طیف‌های مختلف جامعه ناپیداست. اما آنچه بیش از همه چنین شرایط دائمی در تغییر و

دعوت دوباره دبیر جشنواره تئاتر فجر از گروه‌ها

دبیر سی‌وهشتمین جشنواره تئاتر فجر با انتشار پیامی خطاب به اهالی تئاتر و گروه‌های انصراف‌دهنده از جشنواره گفت: «در خانه خویش بمانیم و یقین بدانید همه ما یک آرمان مشترک بزرگ داریم که آن هم اعتلای فرهنگ و هنر این مرزوبوم و خدمت به مردمان نجیب و رنج‌دیده کشور عزیزمان است». در متن یادداشت نادر برهانی‌مرند، دبیر سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، خطاب به اهالی هنر تئاتر آمده است:

«به نام خداوند خورشید و ماه

که دل را به نامش خرد داد
راه آگاهی شادمانه و اندوهبار
دو سویی‌ه معنای بودن آدمی‌ست
در حضور تاریخی‌اش.
هنر به ما آموخته «روشن‌بینی چیزی نیست جز مشارکت شورمندانۀ در اندوه‌های جهان» و در سویی دیگر نمایی‌ی آگاهی شادمانه‌ای است از این‌که علی‌رغم وجود تہوتاب و غم و رنج آدمی «انسان» و ارزش‌هایش تداوم داشته و خواهد داشت.

روزهای سختی است برای همه ما مردمی که در سوگ عزیزان نشته‌ایم و به‌حق کیست که از عمق جان لمس نکرده باشد اندوه و انتهایی را که بر قلب و جان همگی ما سایه انداخته است؟! اگر ما بیش از هم‌وطن غم‌خوار و همدندان هنرمندان پریشان و غم‌گسار نبوده باشیم، کمتر از ایشان خون به دل و اشک بر دیدگمانان نیست و عجب است اگر زمانی که احساس نجیب و همدردی انسانی در لحظات سخت به‌جای کشودن آغوشی از مهر و نگاهی تسلی‌بخش به بعضی بدل شود که رشته‌های پیوندان را بکسلد و خط فرضی از جدایی و رویارویی را میان ما بکشد.

در تاریخ پرفرازونشیب‌مان، نهن‌تها در لحظات شادمانی پیوسته بوده‌ایم بلکه فرود ناگزیر هر رنج و اندوهی نیز نه کسستگی که پیوستگی بیشترمان بخشیده و این حکایت امروز نیست که خاطره جمعی و حافظه تاریخی ما گواه این انسجام و همدلی است.

در میان فضائل پرشمار هنر، فضیلتی انکارناپذیر هم هست که ما را به پرهیز از عصبیت و خشونت‌های فیزیکی و نمادین فرامی‌خواند و فرصت حضور گفت‌وشنود و مباحثه چندجانبه را فراهم می‌آورد. در میان بسیاری

هنر

عدالت گمشده

مظاهرانه و ایوزیسیون پروری ندارم، بلکه از وظیفه انسانی و رسالت اجتماعی در یک افق دید عدالت‌خواهانه سخن می‌گویم. نگاه کنید به تصمیم و موضع‌گیری فیلم‌سازی با پیشینه تاریخی و نگاه مردمی و عدالت‌جویانه؛ مسعود کیمیایی. او بدون خودنمایی، با بیان احساس درونی‌اش نسبت به درگذشت تعداد کثیری از هموطنان ایرانی در فاجعه سقوط هواپیمای اوکرانی و همچنین شرایط بد معیشتی مردم در این اوضاع و احوال، از حضورش در جشنواره فیلم فجر اعلام انصراف و به همان مردم تکیه می‌کند. این نقطه انتخاب دلخواه یک فیلم‌ساز با تجربه در ۷۹سالگی است. او درست مثل قهرمانان فیلم‌هایش، ترجیح می‌دهد در این شرایط حساس موضوعی به نفع مردم داشته باشد. آیا همین انتظار را از فیلم‌سازی دیگر در جایگاه قرض و محکم نزد مسئولان نباید داشت؟ او که بلند بود قهرمانان قابل‌باوری در «مهاجر» و «دیده‌بان» خلق کند و سیر تاریخی–

اجتماعی بعدی این قهرمانان گمنامش را در دوره‌ای دیگر در «آژانس شیشه‌ای»، «موج مرده» و «بادیگارد» به نمایش گذاشت، او که با «آژانس شیشه‌ای» و «ارتقاغ پست» نشان داده دغدغه عدالت اجتماعی دارد، چرا در این شرایط سکوت می‌کند و نسبت به این وضعیت معترض نمی‌شود. نگارنده نه معاند و برانداز و دگراندیش است و نه تز روی شکم‌سیری، این ذکر مصیبت را می‌خواند. آدمی است عدالت‌خواه از کوچه پس‌کوچه‌های با فقر آشنای همین شهر که مثل بسیاری دلش برای خاک این سرزمین و مردم صبور و زجرکشیده‌اش می‌تپد. اگر ایسن حوادث بیایی و مستمسک‌ها، صف‌آرایی‌ها و برخورداری سلبی نبود، واقعه تلخ سیل سیستان‌ویلوچستان این‌گونه تحت‌الشعاع رخدادها و منازعات سیاسی قرار نمی‌گرفت و همدلی و حمیت گسترده‌تری را از سوی آحاد جامعه نسبت به مردم داغدار و بلادیده این منطقه شاهد بودیم.

دعوت دوباره دبیر جشنواره تئاتر فجر از گروه‌ها

به اشتراک بگذار، در ادامه سنتی کهن از تجربه بشری که صورت‌های هنر را دور از تعصب و منازعه برای مفاهمهای خردمندانه در اختیار ما قرار داده و تداوم بخشیده است. در پی این دعوت هنرمندان بسیاری از سراسر کشور محصول توان و کوشش و حاصل عرق‌ریزان روح و جسم خویش را عرضه کردند تا در اجتماعی از نسل‌های چندانکه و سلاقی و رویکردهای متنوع اندیشه‌ای و هنری، شاکله‌ای رنگارنگ از تئاتر را پدید آورده و در تحویل سال تئاتر ایران، چون هر سال به گذشته نگاهی ارزبانه بیندازیم بلکه تصویری از آینده هنر تئاتر نیز بر همگان آشکار شود. استعدادها به عرصه بیایند و تجربه‌های خلاقه حرفه‌ای و مهارت‌های هنری، مخاطبان را به شوق آورد. اکنون برای حرکت این قطار خون‌دل‌هایی یک‌ساله خورده شده تا حرکت تاریخ خلایق را در فستیوال تئاتر فجر به نظاره بنشینیم. اگرچه برخی عزیزان و هم‌کیشان به هر دلیلی اراده پیاده‌شدن از آن را داشته‌اند اما هنوز گروه‌هایی مصمم در این مسیر در حرکت‌اند و ما نیز به احترام این عزیزان ایستاده و خواهیم ماند. نگاهداشت حرمت تئاتر و ارزش‌هایش ما را بر آن می‌دارد که همه‌ی عزیزانی را که در مسیر مفاهمه همراه بودیم بار دیگر برای همکاری فرابخوانیم. آنچه ساخته‌ایم دستاورد همه هنرمندانی است که نشان درخشان خود را با سخاوت به امروز ما سپرده‌اند و آنچه که خواهیم ساخت آینده‌ای است که باید مطلوب ما باشد.

خاندم‌ها، آقایی

همکاران محترم

دیگربر صمیمانه و همدلانه از شما خواهش می‌کنم که افتراق‌های ناچیزمان را کناری بگذاریم و در خانه خویش بمانیم، یقین بدانید همه ما یک آرمان مشترک بزرگ داریم: اعتلای فرهنگ و هنر این مرزوبوم و خدمت به مردمان نجیب و رنج‌دیده کشور عزیزمان.

برادر کوچک شما

ابتدا نوشسته و کارگردان تئاتر و سپس دبیر سی‌وهشتمین جشنواره تئاتر فجر، نادر برهانی‌مرند؛ کسی که هنوز هم حلاوت تریک‌های بی‌شمار شما عزیزان هنگام پذیرش این مسئولیت خطر کاشی را شیرین می‌کند.

نقش میراث فرهنگی در تولید سرمایه فرهنگی

کشور وظیفه‌ای است همگانی. دولت به عنوان مسئول حاکمیت و سیاست‌گذار مقدمات قانونی، اجرای این وظیفه را در عرصه‌های پژوهش، صیانت، احیا و معرفی فراهم می‌کند.

۲- ارائه ارزش‌های مستند در میراث فرهنگی کشور در سطح ملی و بین‌المللی برای ابقا و ارتقای هویت فرهنگی جامعه.

۳- بالابردن سطح فرهنگ عمومی در عرصه میراث فرهنگی و گردشگری با بهره‌گیری از ظرفیت‌های آموزشی، فرهنگی و رسانه‌ای کشور.

حفظ و مرمت و نگهداری میراث فرهنگی به عنوان سرمایه فرهنگی پیش‌شرط لازم برای سیاست فرهنگی و اقتصاد فرهنگی است. خراب‌شدن و ازبین‌رفتن میراث فرهنگی نتهت‌ها باعث کاهش بازدید از آنها می‌شود،

بلکه تأثیر منفی بر افکار عمومی دارد و می‌تواند این تلقی را ایجاد کند که دولت آن کشور نسبت به میراث فرهنگی و هویت ملی مردم خود بی‌توجه است. اگر شکاف میان دولت و ملت هم جدی باشد، ای‌بسا این بی‌توجهی دولت به مخالفت آن با فرهنگ ملی و تاریخ تعبیر شود و گروه‌هایی از مردم در کنار هم جمع شده درصدد مقابله با این بی‌توجهی و حفظ میراث فرهنگی باشند. برخی دولت‌ها نگاهی تحقیرآمیز به میراث فرهنگی دارند و آن را نشانه عقب‌ماندگی می‌دانند. خرابی آثار تاریخی و فرهنگی در سوریه و عراق توسط گروه‌های افراطی و به‌ویژه داعش نمونه بارزی در این مورد است که در آن میراث فرهنگی به عنوان سرمایه فرهنگی درنظر گرفته نشد.

– آنچه در این میان اهمیت دارد، آگاه‌سازی مردمان ازطریق آموزش همگانی و فرهنگ‌سازی به این میراث ارزشمند و برنامه‌ریزی‌های دقیق فرهنگی، عمرانی در جهت نگهداری از آنهاست، اگرچه پاسداری از میراث فرهنگی وجهه‌ای جهانی یافته و نهادهای وابسته با تشکیل ستادهایی برای بازایی و نگهداری از آنها می‌کوشند، ولی شکی نیست که امروزه ملت‌ها و اقوام برای گفت‌وگو و هم‌اندیشی بیشتر نیازمند شناخت یکدیگر هستند و از این‌رو میراث فرهنگی و یادمان‌های تاریخی از مهم‌ترین ابزارهای این گفت‌وگو است. بنابراین شناخت و شناساندن آثار تمدنی و چهره‌های تابناک هر منطقه نتهت‌ها وظیفه دولت‌هاست بلکه به حکم وظیفه به عنوان سرمایه فرهنگی بر همگان واجب است.

***مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی**

گلران

زیر آسمان فیروزهای

«جوکر» نامزد ۱۱ جایزه اسکار شد

● «جوکر» پیش‌تاز نامزدهای دودودومین دوره جوایز اسکار شد. به غیر از «جوکر»، سه فیلم هریک ۱۰ نامزدی کسب کرده‌اند: «روزی روزگاری در هالیوود»، «ایرلندی» و «۱۹۱۷». در همین حال فیلم‌های «جوجو خرگوش»، «زنان کوچک»، «داستان ازدواج» و «انگل» هر کدام شش نامزدی به دست آورده‌اند.
● **بهترین فیلم:** «فورد در برابر فراری» (Ford v Ferrari) – فاکس قرن بیستم، «ایرلندی» (The Irishman) – نتفلیکس، «جوجو خرگوش» (Jojo Rabbit) – فاکس سرچ‌لایت، «جوکر» (Joker) – برادران وارنر، «زنان کوچک» (Little Women) – سونی، «داستان ازدواج» (Marriage Story) – نتفلیکس، «۱۹۱۷» – یونیورسال، «روزی روزگاری در هالیوود» (Once Upon a Time in Hollywood) – سونی، «انگل» (Parasite) – نتون

● **بهترین کارگردانی:** مارتین اسکورسیزی

«ایرلندی» – تاد فلیلیس، «جوکر» – سام مندس، «۱۹۱۷» – کوئنتین تارانتینو، «روزی روزگاری در

هالیوود» – بونگ جون هو، «انگل».

● **بهترین بازیگر مرد:** آنتونیو باندراس/ «رنج و افتخار» (Pain and Glory)، لئوناردو دی‌کاپریو/ «روزی روزگاری در هالیوود»، آدام درایور/ «داستان ازدواج»، واکین فینیکس/ «جوکر»، جاناتان پرایس/ «دوپاپ» (The Two Popes).

● **بهترین بازیگر زن:** سینیتا اربو/ «هریت» (Harriet)، اسکارلت جوהانسن/ «داستان ازدواج»، سرشا روان/ «زنان کوچک»، شارلین ترزن/ «خبر تکان‌دهنده» (Bombshell)، رنی زلگور/ «جودی» (Judy).

● **بهترین بازیگر مرد مکمل:** تام هنکس/ «یک روز زیبا در محله» (In the Neighborhood)، «داستان ازدواج»، آنتونی هاپکینز/ «دوپاپ»، آل‌پاچینو/ (borhood)، «ایرلندی»، جو پشی/ «ایرلندی»، برد پیت/ «روزی روزگاری در هالیوود».

● **بهترین بازیگر زن مکمل:** کتی بیتس/ «ریچارد جول» (Richard Jewell)، لورا درن/ «داستان ازدواج»، اسکارلت جوہانسن/ «جوجو خرگوش»، فورنس ییو/ «زنان کوچک»، مارگو رونی/ «خبر تکان‌دهنده».

● **بهترین فیلم‌نامه غیراقتباسی:** «چاقوهای بیرون» (Knives Out)، ریان جاسنن/ «داستان ازدواج»، نوا مامبک/ «۱۹۱۷»، سام مندس و کریستی ویلسن-کرتز/ «روزی روزگاری در هالیوود»، کوئنتین تارانتینو/ «انگل»، بونگ جون هو و هان جین وون.

● **بهترین فیلم‌نامه اقتباسی:** «ایرلندی» استیون زیلیان بر مبنای کتاب «شنیدم خانه‌ها را رنگ می‌زنی» نوشته چارلز برانت، «جوجو خرگوش» – تیاکسا وایتبی بر مبنای کتاب «آسمان مجبوس» نوشته کریستین لونسن، «جوکر» تاد فلیلیس و اسکات سیلور بر مبنای شخصیت‌های دی‌سی کامیکس، «زنان کوچک» کرتا گرویک بر مبنای رمان لوئیزا می الکات، «دوپاپ» آنتونی مکارتن بر مبنای نمایش نامه «دوپاپ» نوشته آنتونی مکارتن.

● **بهترین فیلم بلند بین‌المللی:** «بدن مسیح» (Corpus Christi)، بیان کوماسا (لهستان)/

«سرزمین عسل» (Honeyland)، تامارا کونفسکا و لوبومیر استفانوف (مقدونیه شمالی)/ «بینوایان» (Les Misérables)، لاد لی (فرانسه)/ «رنج و افتخار»، پدرو آلمادوار (اسپانیا)/ «انگل»، بونگ جون هو (کره‌جنوبی).

● **بهترین فیلم‌برداری:** «ایرلندی»، رودریگو پری‌یتسو/ «جوکر»، لارنس شر/ «فانوس دریایی» (The Light House)، یارین بلاشکه/ «۱۹۱۷»، راجر دیکنز/ «روزی روزگاری در هالیوود»، رابرت ریچاردسن.

● **بهترین موسیقی:** «جوکر»، هیلدور گوندادوتیر/ «زنان کوچک»، الکساندر دیلا/ «داستان ازدواج»، رندی نیومن/ «۱۹۱۷»، تامس نیومن/ «جنگ‌های ستاره‌ای: خیزش اسکای‌واکر» (Star Wars: The Rise of Skywalker)، جان ویلیامز.

● **بهترین تدوین:** «فورد در برابر فراری»، اندرو باکلند و مایکل مکاسکر/ «ایرلندی»، تلما شونمیکر/ «جوجو خرگوش»، تام ایگلز/ «جوکر»، جف کراث/ «انگل»، جین- مو یانگ

● **بهترین طراحی صحنه:** «ایرلندی»، باب شاو و رکیا کراوس/ «جوجو خرگوش»، را وینسنت و نورا سبویکوپا/ «۱۹۱۷»، دنیس کاسنر و لی داندلس/ «روزی روزگاری در هالیوود»، رابارا لینگ و نانسی هیک/ «انگل»، لی‌ها جون و چو وون وو

● **بهترین طراحی لباس:** «ایرلندی»، سندی پاول و کریستوفر پترسن/ «جوجو خرگوش»، مه‌زی سی، روییو/ «جوکر»، مارک بریجز/ «زنان کوچک»، کالکین دوران/ «روزی روزگاری در هالیوود»، آریان فیلیس

● **بهترین بهره‌برداری و مو:** «خبر تکان‌دهنده»، کازو هیرو، آتی مورگان و ویوین بیکر/ «جوکر»، نیکی لدرمن و کی جرجیو/ «جودی»، جرمی وودهد/ «مالیفیستنت: معشوقه شرارت» (Maleficent: Mistress of Evil)، پل

کوچ، آرسن تاتین و دیوید وایت/ «۱۹۱۷»، ناومی دون، تریسان فرشلیس و ریکا کول

● **بهترین تدوین صدا:** «فورد در برابر فراری»، داندل سیلوستر/ «جوکر»، آلن رابرت موری/ «۱۹۱۷»، الیور تارنی و ریچل تیت/ «روزی روزگاری در هالیوود»، ویلی استیتمن/ «جنگ‌های ستاره‌ای: خیزش اسکای‌واکر»، متیو وود و دیوید اکورد

● **بهترین صداگذاری:** «به سوی ستاره‌ها» (Ad Astra)، گری ریڈستروم، تام جانسن و مارک یولانزو/ «فورد در برابر فراری»، پل مسی، داوید جامارکو و استیون ای مورو/ «جوکر»، تام اوزانچ، دین ای زویانچچ و نات مینتدل/ «۱۹۱۷»، مارک تیلور و استیوارت ویلسن/ «روزی روزگاری در هالیوود»، مایکل مینگر، کریستین مینکلر و مارک یولانو.

